Instanţa de fond: Judecătoria Chişinău, sediul Rîşcani (jud. V. Holban)
Dosarul nr. 3r-192/25 (2-25020618-02-3r-31032025)

D E C I Z I E

18 august 2025 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Completul de Contencios Administrativ în componența:
Preşedintele completului, Sîrbu Victoria
judecătorul Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Judecătorii

examinând în ordine de recurs, recursul declarat de SRL „Transagro Transportator Internațional" împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 05 martie 2025, adoptată în cauza în ordine de contencios administrativ, la cererea înaintată de SRL „Transagro Transportator Internațional" către Serviciul Fiscal de Stat, cu privire la suspendarea actului administrativ până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ,

C O N S T A T Ă:

Poziția instanței de fond:

La 17 februarie 2025 SRL "Transagro Transportator Internațional" s-a adresat în ordine de contencios administrativ cu o cerere către Serviciul Fiscal de Stat, solicitând suspendarea executării deciziei nr.776/3922 din 30 decembrie 2024, hotărîrii nr. 776/1 din 09 ianuarie 2025 și actelor subsecvente emise de Serviciul Fiscal de Stat.

În motivarea cererii a indicat că la 30 ianuarie 2025 SRL „Transagro Transportator Internațional" a înaintat contestație împotriva deciziei nr. 776/3922 din 30 decembrie 2024, a hotărârii nr. 776/1 din 09 ianuarie 2025 și a actului de control nr. 5-736778 prelungit pe formularele nr. 5-736779 și 5-736780 din data de 30 septembrie 2024.

Prin contestația respectivă s-a solicitat suspendarea executării Deciziei nr. 776/3922 din 30 decembrie 2024 și a Hotărârii nr. 776/1 din 09 ianuarie 2025. La contestația nominalizată SRL „Transagro Transportator Internațional" a anexat toate certificatele de rezidență indicate de organul fiscal.

La 06 februarie 2025 SRL „Transagro Transportator Internațional" a recepționat răspunsul nr. 26-24-11/20859 din 06 februarie 2025, prin care au fost informați referitor la refuzul în suspendarea executării Deciziei nr.776/3922 din 30 decembrie 2024.

Mai indică reclamantul că chiar, după anularea Deciziei nr. 776/3922 din 30 decembrie 2024 și Hotărârii nr. 776/1 din 09 ianuarie 2025, SRL „Transagro Transportator Internațional” va fi oricum în stare de insolvabilitate. Prin urmare nesuspendarea respectivelor acte administrative va duce la apariția a consecințelor ireparabile și anume la insolvabilitatea companiei SRL „Transagro Transportator Internațional”. Aceste consecințe vor exista chiar și în situația de anulare a actelor administrative prenotate.

Relevă reclamantul că, după depunerea contestației din 30 ianuarie 2025, organul fiscal a emis hotărârea nr. H/25/1/77 din 03 februarie 2025 privind executarea silită a obligațiilor fiscale a contribuabilului. Prin urmare, constată că în privința SRL „Transagro Transportator Internațional” a fost dispusă executarea silită a mijloacelor financiare indicate în Decizia nr. 776/3922 din 30 decembrie 2024, însă dat fiind faptul că prin contestația din 30 ianuarie 2025 SRL „Transagro Transportator Internațional” a remediat toate încălcările indicate în Decizia nr. 776/3922 din 30 decembrie 2024, și anume, a prezentat toate certificatele de rezident solicitate de Serviciul Fiscal, executarea silită nu mai este oportună cel puțin până la soluționarea cererii prealabile.

La fel, menționează că reclamantul pe perioada anterioară Deciziei nr. 776/3922 din 30 decembrie 2024 nu a înregistrat careva datorii la bugetul de stat, achitând toate impozitele și taxele în mod corespunzător.

Reclamantul până la adoptarea deciziei nr. 776/3922 din 30 decembrie 2024, hotărârii nr. 776/1 din 09 ianuarie 2025 și a hotărârea nr. H/25/1/77 din 03 februarie 2025 avea o afacere activă ce însuma o cifră de afaceri de 37 milioane lei pentru perioada octombrie – decembrie 2024.

Totodată, comunică instanței de judecată că pentru luna ianuarie 2025 reclamantul a încheiat în jur de 25 de contracte de expediție, care în mare parte au ajuns la scadență în luna februarie. Iar din cauza aplicării sechestrului pe conturile reclamantului, cu ulterioara ridicare a sumelor de bani de pe aceste conturi, a pus reclamanta în situația când aceasta este în imposibilitate de a se achita cu transportatorii, unii dintre care deja au înaintat pretenții. Prin urmare, în privința reclamantului au început deja a fi calculate penalități de întârziere.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 05 martie 2025, s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de avocatul Coban Igor, în interesele lui SRL „Transagro Transportator Internațional” către Serviciul Fiscal de Stat cu privire suspendarea executării deciziei nr.776/3922 din 30.12.2024, hotărîrii nr. 776/1 din 09.01.2025 și actelor subsecvente emise de SFS, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ.

Solicitarea recurentului:

La 18 martie 2025 SRL „Transagro Transportator Internațional” a depus recurs asupra încheierii primei instanțe, solicitând anularea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 05 martie 2025, cu admiterea cererii.

La 31 martie 2025 cauza dată a fost repartizată judecătorului Sîrbu Victoria, membrii completului fiind judecătorii Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de recurs a invocat recurentul argumente similare celor expuse în cererea din17 februarie 2025, menționând că încheierea contestată este totalmente neîntemeiată şi ilegală. La examinarea cererii instanţa de judecată nu a ţinut cont de nici de un argument al recurentului, indicând în încheierea sa doar consideraţii generale referitor la procedura de suspendare a actului administrativ fără a se referi la situaţia din speţă.

Susține recurentul că, instanţa de fond la emiterea încheierii nu a ţinut cont de prevederile legale, interpretând în mod eronat legea. La fel, încheierea atacată este una arbitrară ce se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

Relevă că, instanţa de fond nu s-a expus asupra argumentelor recurentului referitor la suspiciunile serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ favorabil și anume:

1. Constatarea faptelor care nu corespund realităţii;
2. Interpretarea eronată a legii;
3. Neaplicarea legii care trebuie să fie aplicată;
4. Neaplicarea convenţiei interstatale în domeniu;

Deasemenea comunică că, Serviciul Fiscal de Stat prin Decizia nr. 754/50 din 24.02.2025 s-a dispus a suspenda executarea Deciziei nr. 776/3922 din 30.12.2024 şi s-a dispus efectuarea controlului repetat. Aşadar, însăşi intimatul ca autoritate emitentă a recunoscut viciile actului administrativ defavorabil, însă instanţa de fond nu a observat nici una din suspiciunile de ilegalitate invocate de recurent.

Relevă că, nu rezistă criticii constatările instanţei de fond, precum că nu există riscul iminent de producere a prejudiciilor ireparabile, sub formă de intrare a companiei în insolvabilitate. La fel nu rezistă criticii constatările instanţei de fond că dificultăţile financiare a recurentului se referă la activitatea economică normală a acestuia, iar aceste constatări a instanţei de fond nu au o bază factologică şi juridică.

Comunică că, după cum rezultă din materialele cauzei, în vederea executării Deciziei nr. 776/3922 din 30.12.2024 a fost aplicat sechestrul pe conturile bancare ale recurentului şi ridicate mijloace financiare în sumă totală de 943.625,06 lei, sumă care se afla pe conturile recurentului şi care era destinată achitării cu transportatorii pentru serviciile prestate.

Susține că, din cauza aplicării sechestrului şi ridicării mijloacelor financiare de pe conturile recurentului, acesta este în imposibilitate de a se achita cu transportatorii creditori care deja înaintează pretenţii şi ameninţă cu instanţa de judecată. Imposibilitatea şi în continuare de a achita transportatorii creditori se va finisa cu intentarea procedurii de insolvabilitate.

Menționează recurentul că, imposibilitatea recurentului de a achitata datoriile

sale nu se datorează activităţii economice normale a acestuia, ci faptului că de către organul fiscal a fost aplicat sechestru pe conturi şi au fost ridicate sumele de bani.

Consideră că, instanţa de fond nu a examinat în mod obiectiv cererea înaintată de recurent, efectuând o cercetare arbitrară atât a probelor cât şi întregii cauze.

La 02 iulie 2025, intimatul Serviciul Fiscal de Stat a depus referință asupra cererii de recurs, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea încheierii primei instanțe.

Verificarea termenului de declarare a recursului:

Conform art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

La caz, Colegiul atestă că încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 05 martie 2025, a fost atacată de SRL „Transagro Transportator Internațional” la 18 martie 2025, din care considerent, Colegiul consideră că recursul declarat de SRL „Transagro Transportator Internațional” este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Studiind recursul declarat și materialele cauzei, Colegiul consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, reieşind din considerentele ce succed.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța respinge recursul.

Iar alin. (2)-(4) al aceluiași articol stabilesc că, (2) Instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces. (3) Decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris. (4) După finalizarea procedurii de soluţionare a recursului împotriva încheierii judecătoreşti, dosarul judiciar se transmite instanţei competente în termen de 3 zile.

Conform art. 241 alin.(1), (3) Cod administrativ, (1) Încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. (3) Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Astfel, actele cauzei atestă că, Serviciul Fiscal de Stat la 30 decembrie 2024 a emis decizia nr.776/3922 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL ,,Transagro Transportator Internațional”, prin care s-a decis:

- încasarea la bugetul de stat sumele impozitelor, taxelor și altor plăți obligatorii, calculate în rezultatul controlului;

- 4.176.898 lei, impozit pe venit reținut la sursa de plată, diminuat pentru perioadele fiscale L/09/2020-L/08/2022, L/01/2023-L/12/2023, L/06/2024-L/08/2024;

- încasarea la buget majorarea de întârziere, calculată în conformitate cu art. 228 alin. (2) și (3) al Codului fiscal: - 1.750.225 lei, pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit reținut la sursa de plată diminuat;

- 783 lei, pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit din activitatea operațională;

- aplicarea amenzii pentru încălcarea legislație fiscale – 835.380 lei (4.176.898lei x 20%), pentru diminuarea impozitului pe venit reținut la sursa de plată pentru perioadele fiscale L/09/2020-L08/2022, LI01I2023-LI12/2023, L/06/2024-U08/2024 conform prevederilor art. 261 alin. (4) din Codul fiscal;

- 10.000 lei (1.000 lei x 39 cazuri), amendă pentru nerespectarea modului de întocmire a Dării de seamă privind impozitul pe venit, a primelor de asigurare obligatorii de asistență medicală și a contribuțiilor de asistență socială de stat obligatorii calculate (Forma IPC18) pentru perioadele fiscale L/0912020-LI08/2024, conform prevederilor art. 260 alin. (1) Cod fiscal.

- aplicarea avertizare conform prevederilor art. 235 alin. (1) din Codul fiscal, pentru comiterea încălcărilor fiscale nesemnificative menționate la pct.4 din partea constatatoare a deciziei, prevăzute de art.260 alin. (1) din Codul fiscal.

- Nota de informare privind salariul și alte plăți efectuate de către angajator în folosul angajaților, precum și plățile achitate rezidenților din alte surse de venit decât salariul și impozitul pe venit reținut din aceste plăți (Forma IALS21) pentru perioada fiscală A/2022, corectată, în concordanță cu încălcările depistate;

- Notelor de informare privind impozitul reținut din alte surse de venit decât salariul achitate persoanelor nerezidente (Forma INR14) pentru perioadele fiscale A/2020-A/2023.

Prin Hotărârea Serviciului Fiscal de Stat nr. 776/1 din 09.01.2025 s-a dispus a aplica sechestru pe mijloacele financiare ale SRL „Transagro Transportator Internațional”, cod fiscal 1019600048940, în valoare totală de 6.773.286 lei, cu locul de evidență în conturile bancare, deschise la BC „MAIB” SA și BC „ProCreditBank” SA valoarea cărora este suficientă pentru asigurarea obligațiilor fiscale, inclusiv a restanțelor.

Ulterior prin Hotărârea Serviciului Fiscal de Stat nr. 776/7 din 05.02.2025, s-a dispus ridicarea sechestrelor de pe mijloacele financiare a SRL „Transagro Transportator Internațional”.

La 17 februarie 2025, SRL „Transagro Transportator Internațional” s-a adresat Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani cu o cerere către Serviciul Fiscal de Stat, solicitând suspendarea executării deciziei nr.776/3922 din 30 decembrie 2024, hotărîrii nr. 776/1 din 09 ianuarie 2025 și actelor subsecvente emise de Serviciul Fiscal de Stat.

Prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/50 din 24.02.2025, s-a decis a

suspenda executarea Deciziei nr. 776/3922 din 30.12.2024 cu efectuarea unui control repetat la SRL „Transagro Transportator Internațional” la capitolul „Impozitul pe venit reținut la sursa de plată”.

Prima instanță, prin încheierea din 05 martie 2025 a respins ca neîntemeiată cererea de suspendare a executării actului administrativ înaintată de SRL „Transagro Transportator Internațional”.

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 18 martie 2025, SRL „Transagro Transportator Internațional” a contestat-o cu recurs, invocând argumentele expuse mai sus.

Potrivit art.214 alin. (1) Codul administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanţei de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual pînă la înaintarea acţiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publica învestită cu soluţionarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluţionat cererea de suspendare în termenul stabilit la art.172 alin.(3).

Conform art.172 Cod administrativ, (1) Daca un act administrativ individual defavorabil este contestat cu cerere prealabilă, autoritatea publică, din oficiu sau la cererea persoanei afectate, poate suspenda executarea lui pînă la finalizarea procedurii prealabile. (2) Motivele suspendării sînt: a) *existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.*

În acest sens, Completul judiciar conchide că, la dispunerea suspendării actelor administrative urmează a fi constatate obligatoriu existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

Atât cazul bine justificat, cât şi paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actelor administrative, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, așadar cert fiind instituită obligația probării faptului că existența acestor condiții nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Cu referire la primul temei prevăzut de legislator – existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului defavorabil, Completul de judecată reţine că, prin noţiunea de suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual, se înţeleg acele circumstanțe de fapt, care ar convinge judecătorul că, actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond şi se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare.

În privinţa acestei condiţii de suspendare a executării actelor administrative individual defavorabil, instanţa nu poate aprecia discreţionar, arbitrar, necesitatea unei

asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză, care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumției de legalitate, fără a analiza pe fond conținutul actelor administrative.

La caz, SRL „Transagro Transportator Internațional" a invocat potrivit cererii de suspendare raportat la prevederile art. 172 alin. (2) lit. a) Codul administrativ, faptul că autoritatea publică la adoptarea actului administrativ a constatat fapte care nu corespund realităţii, a interpretat eronat legea, nu a aplicat legea care trebuie să fie aplicată și nu a aplicat convenţiei interstatale în domeniu, cu toate acestea, alegațiile respective nu pot fi reținute drept fondate de instanța de recurs, întrucât acestea urmează a fi analizate la etapa cercetării fondului cauzei, or, la rândul său, reclamantul a invocat într-o manieră foarte abstractă suspiciunile cu privire la ilegalitatea actului, pretinzând în acest sens instanței o cercetare aprofundată al legalității actului administrativ, fapt inadmisibil prin prisma art. 172 alin. (2) lit. a) Codul administrativ, or la atare concluzie instanța urmează să ajungă printr-o cercetare sumară al actului administrativ.

Instanța de recurs nu va acorda eficiență argumentelor recurentului SRL „Transagro Transportator Internațional" precum că suspiciunile privind legalitatea actului administrativ se reflectă prin emiterea de către Serviciul Fiscal de Stat al Deciziei nr. 754/50 din 24.02.2025, întrucât din conținutul actului administrativ în cauză rezultă cert că motivul ce a servit la suspendarea actului s-a bazat pe faptul că contestatorul la cererea sa a anexat acte ce nu au fost prezentate în cadrul controlului, care urmează a fi contrapuse cu datele din contabilitate, aplicând în acest context dispozițiile art. 134 alin. (3) Codul fiscal.

Totodată, Colegiul judiciar, efectuând o analiza sumară al actului administrativ contestat denotă că, acesta conține atât descrierea circumstanțelor de fapt, cât și se indică normele legale, care în opinia autorității publice au fost încălcate de reclamant.

Deci, la etapa dată a procesului, fără a prejudicia fondul prezentei cauze, din studierea sumară a înscrisurilor în limita împuternicirilor acordate de legiuitor instanței de judecată la soluționarea chestiunii de suspendare a executării actului administrativ contestat, Colegiul judiciar nu a stabilit existența suspiciunilor serioase şi rezonabile privind legalitatea.

Or, actul administrativ se bucură de prezumţia de legalitate, de prezumţia de veridicitate şi prezumţia de autenticitate, de unde decurge principiul că actul administrativ este executoriu din oficiu (*executio ex officio*) şi imediat, el fiind însuşi titlul executoriu, fără a mai fi nevoie de învestirea lui cu formulă executorie, atât timp cât judecătorul nu a intervenit pentru a paraliza executarea sau pentru a-l anula.

Având în vedere că examinarea cererii de suspendare, nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanţa având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a aparenţei dreptului, în prezenta speţă în limitele necesare examinării cererii de suspendare, nu s-au constatat obiectiv suspiciuni serioase şi rezonabile privind ilegalitatea deciziei Serviciul Fiscal de Stat nr.776/3922 din

30.12.2024.

Astfel, reieșind din faptul că legiuitorul condiționează suspendarea actului administrativ contestat de existenţa unui caz bine justificat, cît şi a iminenţei producerii pagubei, întrucît eventual producerea unei pagube trebuie să fie o consecinţă directă a cazului bine justificat, instanța de recurs reține că, la caz, nu s-a confirmat necesitatea suspendării actului administrativ contestat, așa cum prin probele administrate, nu se justifică cazul de suspendare și nu denotă iminența producerii pagubei ca consecință directă a nesuspendării.

Cu referire la al doilea temei prevăzut de legislator, Completul specializat reţine că scopul aplicării acestui temei, este crearea unui climat favorabil executării unei eventuale hotărâri judecătoreşti. Astfel, pentru a fi dispusă suspendarea executării actului administrativ contestat, persoana vătămată trebuie să dovedească temeinicia solicitării, precum şi faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil.

Instanța de recurs evidențiază că, prin cererea privind suspendarea executării deciziei Serviciul Fiscal de Stat nr.776/3922 din 30.12.2024, recurentul a invocat că pericolul producerii unor prejudicii ireparabile a fost reliefat inclusiv prin faptul riscului intrării acestuia în procedură de insolvabilitate.

La acest capitol, urmează să se reitereze asupra faptului că prin Hotărârea Serviciului Fiscal de Stat nr. 776/7 din 05.02.2025, s-a dispus ridicarea sechestrelor de pe mijloacele financiare a SRL „Transagro Transportator Internațional”, iar prin Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/50 din 24.02.2025, s-a decis a suspenda executarea Deciziei nr. 776/3922 din 30.12.2024 cu efectuarea unui control repetat la SRL „Transagro Transportator Internațional” la capitolul „Impozitul pe venit reținut la sursa de plată”, iar Decizia nr. 776/3922 din 30.12.2024 în aceste condiții este suspendată de drept și nu produce efecte juridice.

Completul specializat în acest sens urmează să accentueze că, motivele invocate de SRL „Transagro Transportator Internațional” nu sunt plauzibile în vederea dispunerii suspendării actului administrativ, iar condițiile indicate în art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, care ar justifica suspendarea executării actului contestat nu sunt îndeplinite, întrucât paguba iminentă, precum şi ilegalitatea actului administrativ nu se prezumă, ci trebuie și dovedite de persoana lezată, prin probe concludente şi pertinente, or invocarea riscului intrării în stare de insolvabilitate al debitorului în opinia instanței nu este suficientă în vederea justificării suspendării actului administrativ prin prisma art. 172 alin. (2) Codul administrativ, ci urmează a se efectua prin raportarea la probe concrete și convingătoare care să justifice aplicabilitatea unei atare măsuri.

Mai mult ca atât, în acest context, instanța de recurs apreciază critic înscrisurile recurentului prin care acesta pretinde că are obligații financiare față de alți contraagenți, considerând că, la caz, prin acestea nu s-a confirmat necesitatea suspendării actului administrative contestat, dat fiind faptul că prin probele

administrate, nu se justifică cazul de suspendare și nu denotă iminența producerii pagubei ca consecință directă a nesuspendării, or în acest sens intimatul-reclamant SRL „Transagro Transportator Internațional” deși pune accent pe cheltuielile ce urmează să le suporte și riscul insolvabilității companiei, nu anexează careva înscrisuri cu privire la venituri în acest sens, care să ateste o situație financiară obiectivă al societății.

Sub acest aspect, instanţa de recurs reţine că, în speță nu sunt întrunite nici prevederile art. 172 alin. (2) lit. b) Cod administrativ, or, contrar prevederilor art. 93 Cod administrativ, reclamantul nu a prezentat careva probe confirmative, care ar demonstra existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, va provoca prejudicii ireparabile reclamantului, astfel că instanța de judecată este în imposibilitate să dispună suspendarea actului administrativ numai în baza simplei invocări de către reclamant a prevederilor art. 172 alin. (2) Cod administrativ.

În opinia instanței de recurs, solicitarea de suspendare a fost formulată fără a fi detaliată şi argumentată existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, iar trimiterea reclamantului la iminența unui risc de producere al unui prejudiciu ireparabil prin faptul riscului intrării în procedură de insolvabilitate, Completul judiciar o califică drept una abstractă și evazivă în acest sens.

Astfel, elementul cu privire la iminența survenirii unui prejudiciu ireparabil nu a fost argumentat şi nici probat în regim suficient de obiectiv şi convingător, deşi sarcina probațiunii în acest sens revine nemijlocit reclamantului.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că, cererea de suspendare a actului administrativ contestat la caz din motivele invocate, nu își găsește suportul de fapt și de drept, aceasta în mod just fiind respinsă de către instanța de fond.

Or, din cererea înaintată nu sunt identificate, la această fază a procesului, niciunul din temeiurile de suspendare indicate în art. 172 alin. (2) Cod administrativ.

În acelaşi context, reiterînd, pe motivele de fapt şi de drept analizate mai sus – Completul judiciar reţine şi faptul că chiar dacă riscul este abstract, cererea cu privire la suspendarea acţiunii actului sesizat trebuie motivată convingător, nu prin simpla enumerare a unor valori fundamentale.

Şi aceasta deoarece, se poate recurge la asigurarea protecției provizorii în materie administrativă prin suspendarea efectului execuţional al actului administrativ, doar în condiţiile în care, reclamantul justifică pertinent şi concludent survenirea pagubelor iminente, ca urmare a punerii în executare a acestuia, prin analize concrete, probe exhaustive din conţinutul cărora să rezulte o atare concluzie, dar şi legătura de cauzalitate directă a efectului execuţional al actului administrativ contestat raportat la pretinsele prejudicii survenite, caracterizate prin imposibilitatea în reparare, ori repararea acestora cu dificultate.

Completul de judecată reţine că, simpla invocare a unui fapt evident, atât timp

cât autorul cererii nu argumentează caracterul ireparabil al riscului, nu reprezintă o motivare suficientă şi convingătoare pentru a suspenda actul administrativ.

Din considerentele menţionate şi având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalităţii încheierii contestate şi care ar duce la anularea acesteia, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat şi de a menţine încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 05 martie 2025, ca întemeiată şi legală.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de SRL „Transagro Transportator Internațional”.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 05 martie 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii: Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei